

kerhedsråd, og det måtte have en konsekvens. Det er en politisk vurdering.

Men det er da rigtigt, at der foregik en vældig debat om eksistensen af masseødelæggelsesvåben, og der var vi jo ikke de eneste, der var af den opfattelse, at Saddam Hussein nok havde masseødelæggelsesvåben, for alle vidste, at han havde haft det, for han havde brugt dem og ikke reddegjort for, hvad han havde gjort ved dem. Jeg kan bl.a. nævne, at hr. Holger K. Nielsen, som er politisk leder af hr. Villy Søvndals parti, den 19. marts her i Folketingssalen sagde: Det handler om, at Saddam Hussein har masseødelæggelsesvåben.

Det sagde hr. Holger K. Nielsen den 19. marts: Det handler om, at Saddam Hussein *har* masseødelæggelsesvåben. Så der var jo mange, der mente, at det var sådan. Men jeg vil bare gentage, at det ikke var på det grundlag, vi traf beslutningen i Folketinget. Det var Saddam Husseins manglende samarbejde med FN.

Villy Søvndal (SF):

Statsministeren kom ikke ind på at bekræfte, at der ni gange på de to første sider er anvendt masseødelæggelsesvåben som argument i beslutningsforslaget. Det vil jeg sådan set bare for fuldstændighedens skyld bede statsministeren bekræfte, og dermed er statsministeren præcis samme sted som Bush, og Bush – syntes statsministeren – gjorde klogt i at forklare sig lidt grundigere. Det samme gjorde statsministeren.

Statsministeren har præcis samme forklaringsproblem som Bush, nemlig at der blev anvendt argumenter, der ikke holdt, der blev fordrejet, der blev fortiet, der blev manipuleret. Måske gjorde man det ikke med vilje – det er ikke noget undskyldende moment – men man bragte argumenter frem, der ikke tålte dagens lys. Vil statsministeren ikke godt beklage, at han gjorde det, undskyldte over for Folketinget og over for befolkningen, at han anvendte argumenter, der viste sig ikke at kunne tåle dagens lys?

Kl. 13.20

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er to ting, der er vigtige at holde fast i her. For det første at den danske beslutning ikke blev truffet på baggrund af nogen viden om masseødelæggelsesvåben. Den blev truffet på baggrund af en viden om, at Saddam Hussein havde nægtet at samarbejde med FN's Sikkerhedsråd, og det behøver man ikke efterretningsop-

lysninger for at vide. Det vidste alle, og det havde FN's Sikkerhedsråd også fastslået. Det var på det grundlag, vi traf en beslutning.

Det er da rigtigt nok, at der var en debat om masseødelæggelsesvåben, og det er da også rigtigt, at der var ganske mange, som var af den opfattelse, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben. Blandt dem, der var af den opfattelse, har jeg citeret SF's leder hr. Holger K. Nielsen, som den 19. marts her i Folketinget sagde, at det handler om, at Saddam Hussein har masseødelæggelsesvåben. Men det var altså ikke det, der var det udslagsgivende, da vi traf beslutningen. Det var Saddam Husseins manglende samarbejde med FN's Sikkerhedsråd.

Villy Søvndal (SF):

Det var ikke en debat om masseødelæggelsesvåben. Jo, det var det også, men det, jeg spørger om, er, om statsministeren godt vil bekræfte, at ordet masseødelæggelsesvåben anvendes otte, ni gange på de to første sider i bemærkningerne, og det derfor nærmest er en fuldstændig absurd situation, hvis vi skal blive ved med at diskutere, om det var et centralt argument for den danske regering.

Jeg synes, der er meget mere stil over USA's udenrigsminister, Powell, end over statsministeren, undskyld mig. Han går da ud og siger i dag til Washington Post, at han ikke ved, om han ville have anbefalet invasion i Irak, hvis han havde vidst, at Saddam Hussein ikke rådede over lagre af masseødelæggelsesvåben. Han fortsætter: Det tror jeg ikke jeg havde, for det var lageret, som udgjorde det sidste lille stykke, som gjorde det til en mere virkelig og mere akut fare og trussel mod regionen og verden.

Det er der dog format over. En statsleder, en amerikansk udenrigsminister, der står frem og siger: Det må I undskylde, vi har måske slået 50.000 mennesker ihjel i Irak. Det var en fejl, og havde jeg vidst det, jeg ved i dag, havde jeg nok ikke truffet de samme beslutninger.

Hvorfor er der ikke lige så meget format over statsministeren?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den danske beslutning er truffet på et anderledes grundlag, og det er lagt åbent frem i Folketinget. Den danske beslutning er truffet på det grundlag, at Saddam Hussein nægtede at samarbejde med FN's Sikkerhedsråd. Det behøver man ikke efterretningsoplysninger for at fastslå. Det vidste alle. Han havde trukket det internati-